

Voor Janet.
Dank je voor je zachtheid en je voortdurende steun!
Wolvenkatknuffels voor jou! xxx

Voor het eerst gepubliceerd in het Engels door Farshore, een imprint van HarperCollinsPublishers Ltd,
The News Building, 1 London Bridge St, London, SE1 9GF onder de titel: *Rainbow Grey: Battle for the skies*

© 2023 Nederlandse vertaling Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
‘Infodok’ is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Tekst en illustraties: © Laura Ellen Anderson, 2023
De auteur laat haar morele rechten gelden om erkend te worden als auteur van dit werk.
Vertaling: Annemiek Seeuws
Zetwerk Nederlandse versie: Ready2Print

D/2023/0034/396
ISBN 978 90 02 27722 1
NUR 282-283

Gedrukt in de EU
Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vernenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

LAURA ELLEN ANDERSON

REGENBOOG REA

DE GROTE STRIJD
OM DE HEMEL

DAVIDSFONDS
INFODOK

HOOFDSTUK 1

HET VRIESPUNT

Rea Grauw friemelde aan haar lange blauwe lok haar en staarde door het venster van het klaslokaal naar het glinsterende Celsiuswoud. Ze had het moeilijk om zich te concentreren op de woorden van meneer Van der Stroom, haar leerkracht, die maar door bleef zeuren over de wetenschappelijke formule voor vorst. Rea had belangrijkere dingen aan haar hoofd – en dan ging het niet alleen over de pluizige wolkenkat die zich op haar hoofd had genesteld.

Rea kriebelde Nims pluizige billen en zijn dikke staart zwiepte zachtjes over haar gezicht. Hij spinde vrolijk en ontplofte, iets wat hij wel vaker deed. Nim was Rea's wolkenkat en hij was geboren met een zeldzame afwijking waardoor hij regelmatig ontplofte. Maar ze hield van hem met heel haar hart.

‘Ik wou dat ik ook een wolkenwezen was’, gromde Rea's vriendin Dora Dauwdruppel. ‘Die hoeven geen aartsmoeilijke vorstformules en nutteloze vriespunten vanbuiten te leren.’

Ze schoof heen en weer op de stoel naast Rea, waardoor ze hun tafeltje nat spetterde met haar regencape.

Rea ging HEEL graag naar school, om te leren hoe alle soorten weer in elkaar zaten: hoe de Raad van Voorspellers iedere druppel regen, elke sneeuwbuï of het gerommel en geflits van de donder en bliksem plande, of hoe de machtige Zonnewachters hun magie gebruikten om ervoor te zorgen dat de grote, gloeiende Zonnebloem aan de hemel bleef branden. Ook al zat weermagie Rea in het bloed, het fenomeen fascineerde haar nog steeds.

Maar vandaag dwaalden Rea's gedachten steeds weer af naar Tornadia Twist, de ergste Weerkaper uit de geschiedenis. Tornadia wilde de Weerlanden vernietigen en Stormkoningin worden, en onlangs was ze daar ook bijna in geslaagd. Rea en haar vrienden hadden amper een paar weken geleden oog in oog gestaan met dit meedogenloze monster, en ze hadden hun weermagie gebruikt om samen tegen haar te vechten. Rea was er uiteindelijk in geslaagd Tornadia net lang genoeg in een poel-portaal op te sluiten om haar verboden spreuk te verbreken.

Niemand wist waar Tornadia nu was, of wanneer ze opnieuw zou toeslaan, maar één ding was zeker... Tornadia Twist zou terugkeren, met een nog GROTER en GEMENER plan om de Weerlanden te vernietigen.

‘*Waarom* moeten wij dit saaie vorstgedoe leren, terwijl Tornadia Twist ergens daarbuiten is en broedt op een plan om een superstorm te ontketenen?’ vroeg Dora, terwijl ze boos in haar notitieboekje krabbelde. ‘De volgende keer dat ik die Weerkaper zie, zal ik ervoor zorgen dat ik haar SPLASH, recht in haar—’

‘Ssssst!’ siste Kasper Koudijs, die aan Rea’s andere zijde zat. Zijn witte bos haar stond wilder dan normaal en uit zijn oren dwarrelden sneeuwvlokken, iets wat wel vaker gebeurde als hij nadacht. ‘Ik kan me niet concentreren met al je gepraat.’ Kasper trok zijn sneeuwhandschoenen wat rechter en het borduurwerk glinsterde in het zonlicht dat door het venster van het klaslokaal naar binnen viel.

‘Hoe *kun* je nu aan schoolwerk denken, jij ijzige wijsneus?! De ergste Weerkaper uit de geschiedenis kan nu elke dag toeslaan. De Weerkaper die de magie van een HELE clan Weermakers heeft doen verdwijnen... De

Weerkaper die *na duizend jaar* is teruggekeerd... De Weerkaper die Rea bijna had vermoord en die nu van plan is de HELE WERELD te vernietigen... En jij maakt je zorgen omdat je de saaie vorstformules van meneer Van der Stroom niet hoort?!’ Dora haalde eindelijk adem.

Kasper hield zijn hoofd een beetje schuin en keek Dora fronsend aan. ‘*Iedereen* zou de vorstformules moeten kennen. Ze vormen de basis voor de meeste weervergelijkingen. Zodra je het vriespunt kent dat je nodig hebt voor een vorstformule, kun je vrijwel *elke* weervergelijking oplossen. En zo wordt het een stuk eenvoudiger om complexe weermagie te gebruiken. Zoals het soort complexe weermagie dat ons MISSCHIEN kan helpen om een vijand als Tornadia te verslaan!’

Dora keek Kasper wezenloos aan en zwaaide toen met haar regencape, zodat hij een flinke regendouche kreeg. Kasper zuchtte en Rea onderdrukte een giechel.

Kasper en Dora waren Rea’s beste vrienden in de hele hemel. En hoe verschillend ze ook waren, ze deelden twee belangrijke kwaliteiten: ze stonden altijd klaar voor Rea en ze hadden een gouden hart.

De drie vrienden hadden al veel meegemaakt sinds Rea

had ontdekt dat ze een Regenboogmaker was, en dat ze dus de enige persoon ter wereld was die een soort weermagie kon gebruiken die al duizend jaar niet meer bestond!

Rea had een gouden toverstaf met vleugels, waarmee ze kleurrijke regenbogen kon maken en de magie van andere Weermakers kon beheersen.

In het verleden gebruikten Regenboogmakers hun magie vaak om gevaarlijke Weerkapers te stoppen, die voortdurend de regels overtraden. Weerkapers gebruikten hun magie zonder instrument, waardoor ze veel gevaarlijker en onvoorspelbaarder werd. Maar een Regenboogmaker kon de vernietigende magie van zo'n Weerkaper controleren en orkanen transformeren in aangename briesjes, verraderlijke sneeuwstormen in prachtige sneeuwvlokken en de dikste mist in een fijne, glinsterende nevel. Het was een buitengewone kracht!

Maar toen dook Tornadia Twist op. Duizend jaar geleden ontketende ze een vreselijke substantie, Schaduws substantie genaamd, die ALLE bestaande Regenboogmagie had opgeslorpt.

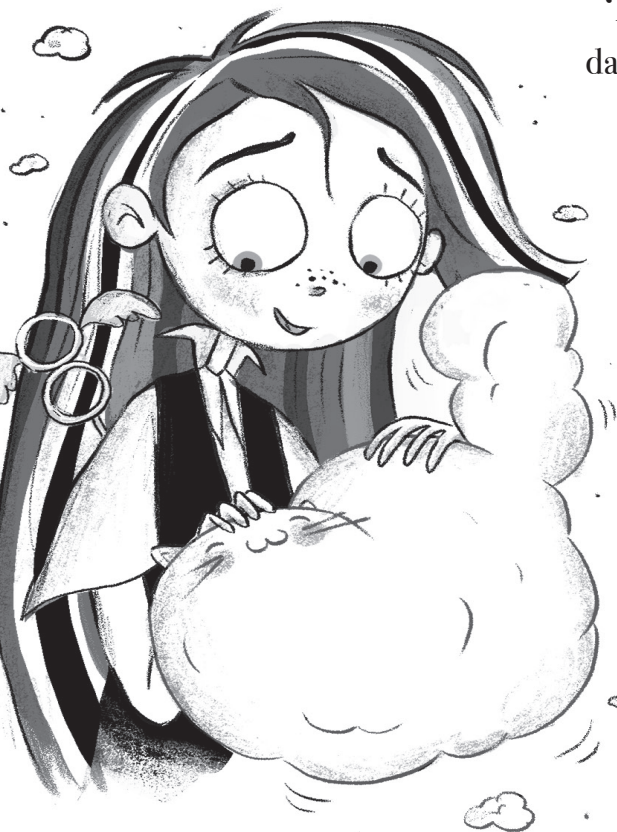
En nu was ze terug, vastbesloten om Rea's magie voorgoed af te pakken. Rea wist niet waarom. Ze wist alleen dat ze moest uitzoeken waarom ze zo'n grote bedreiging voor Tornadia vormde, want met die kennis zou ze haar eens en voor altijd kunnen verslaan!

Dora tikte op Kaspers blad met nette vergelijkingen.

'Hoe denk jij in godsnaam dat die vorstdinges, of hoe je ze ook noemt, ons gaan helpen om Tornadia te *verslaan*?'

Kasper opende zijn mond om te antwoorden, maar fronste toen zijn wenkbrauwen. 'Dat weet ik nog niet precies', zuchtte hij.

'Ik wil gewoon iets doen om te helpen.'

Rea glimlachte. ‘Je helpt me ALTIJD, Kasper’, antwoordde ze. ‘Zonder jou en Dora had ik Tornadia nooit in die grote poel kunnen opsluiten!’

‘Yep!’ beaamde Dora. ‘Wij zijn behoorlijk geweldige vrienden.’ Ze knipoogde.

‘Maar wat doen we als Tornadia terugkeert?’ vroeg Kasper bezorgd.

Rea keek bedrukt terwijl Nim zich tegen haar buik nestelde en zachtjes spinde. ‘Maak je geen zorgen, Nim, ik ga ervoor zorgen dat ze niet wint... DIT keer zorg ik ervoor dat die gemene Weerkaper VOORGOED verdwijnt.’ Ze balde haar vuisten. Nim liet een scheetje en ontplofte toen.

‘Wow, Rea, dat zijn heftige woorden om uit jouw mond te horen’, grinnikte Kasper.

‘Ik bedoelde niet dat ik haar ga *doden*... Gewoon, je weet wel... dat ze voorgoed verdwijnt in de Neerslag-nor’, antwoordde Rea grijnzend.